

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Finanční úřad v Kyjově**, se sídlem třída Komenského 1360/18, Kyjov, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o návrhu na vyloučení soudců Krajského soudu v Brně z projednávání a rozhodování této věci,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslava Skoumalová, JUDr. Ing. Viera Horčicová, JUDr. Jaroslav Tesák, Ph. D., JUDr. David Raus, Ph. D., JUDr. Jana Jedličková, Mgr. Milan Procházka, JUDr. Tomáš Foltas, Ph. D., JUDr. Jan Šanca, Mgr. Petr Kobylka a JUDr. Petr Polách **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 1/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného žalobce napadl výzvu žalovaného ze dne 20. 12. 2007, č. j. 91329/07/310940/5125, požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta.

Po poučení o složení senátu žalobce podáním ze dne 29. 1. 2008 vznesl námitku podjatosti všech soudců krajského soudu. Konstatoval, že celý senát 31 Ca je podjatý, neboť se v téže věci bezvýsledně angažoval v předešlých řízeních proti stejnému žalovanému. Žalobce zdůraznil, že právo na zastoupení advokátem je podle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod zaručeno od samého počátku řízení, tedy i před tímto poučením, což označil za důkaz nezpůsobilosti senátu 31 Ca aplikovat práva a zákony podle čl. 90 Ústavy České republiky. Z povahy věci samé a jejích 12letých průtahů je podle žalobce podjatý celý Krajský soud v Brně, když jeden soudce chrání zvlí toho druhého, a tím je celý systém soudní moci nemorální a nedůvěryhodný, především pro flákání státními penězi za nekonečná soudní řízení bez spravedlivých rozsudků o předmětu věci samé. Žalobce uzavřel, že 40milionový nedoplatek Nejvyššího soudu dokazuje, jak zkorumpovaná je celá soudní moc v České republice před veřejností, jíž má sloužit a být příkladem.

Soudkyně JUDr. Jaroslava Skoumalová k námitce podjatosti vznesené žalobcem uvedla, že nemá žádný vztah k účastníkům, ani k projednávané věci. Ve skutečnosti, že

senát 31 Ca rozhodoval v předešlých řízeních proti stejnému žalovanému, neshledává důvod pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci a osobně se necítí být podjatá.

Soudkyně JUDr. Ing. Viera Horčicová k námitce podjatosti vznesené žalobcem uvedla, že se v dané věci necítí být podjatá, účastníky nezná, nemá žádný vztah k účastníkům, ani k projednávané věci a námitku podjatosti považuje za nedůvodnou.

Soudce JUDr. Jaroslav Tesák, Ph. D. k námitce podjatosti uvedl, že nemá žádný vztah k účastníkům řízení, jejich zástupcům, ani k projednávané věci, a proto se necítí být podjatý.

Soudce JUDr. David Raus, Ph. D. k námitce podjatosti uvedl, že se necítí být podjatý, žalobce nezná a nemá k němu žádný vztah, žádný vztah nemá ani k věci, která má být projednávána.

Dne 6. 3. 2008 byl spis krajského soudu předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 10. 3. 2008, č. j. Nao 44/2008 - 31, vrátil spis krajskému soudu s tím, že neobsahuje vyjádření všech soudců, jichž se vznesená námitka týká, a proto musí být doplněn o vyjádření soudců senátů 29 Ca a 30 Ca podle aktuálního rozvrhu práce, případně dalších soudců, kteří se mohou na rozhodování této věci podílet.

Soudci JUDr. Jana Jedličková, Mgr. Milan Procházka a JUDr. Tomáš Foltas, Ph. D. shodně uvedli, že k projednávané věci, účastníkům řízení, popř. jejich právním zástupcům nemají žádný poměr, a proto neshledávají důvod pochybovat o své podjatosti. Soudci JUDr. Jan Šanca, Mgr. Petr Kobylka a JUDr. Petr Polách shodně uvedli, že pokud jde o námitku podjatosti vznesenou F. O., není u nich dán žádný důvod podjatosti ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud v Brně dále opatřil vyjádření soudkyň, které se podle platného rozvrhu práce nemohou na projednávání a rozhodování této věci podílet, a dne 29. 4. 2008 věc opětovně předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobcem.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 s. ř. s. soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o

vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce, Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Integrovaná součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich právním zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat širě, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezájatý, vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též Ústavní soud ve věci sp. zn. I. ÚS 370/04).

Z podání žalobce vyplývá, že důvod podjatosti soudců Krajského soudu v Brně spatřuje v jejich rozhodování v jiných věcech týčích účastníků řízení a dále v jejich postupu v projednávané věci (o ustanovení advokáta měl podle žalobce zřejmě soud rozhodnout před poučením o složení senátu). Uplatněné důvody podjatosti představují okolnost, která spočívá v postupu soudců v řízení o projednávané věci a v jejich rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. tyto skutečnosti nejsou důvodem pro vyloučení jmenovaných soudců z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 1/2008.

Nejvyšší správní soud podotýká, že důvodem pro vyloučení soudce může být pouze jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, zejména v případech, kdyby mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Poměr soudce k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen např. příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem (ať již zjevně přátelským či nepřátelským), může jít i o vztah ekonomické závislosti, apod. V daném případě nebyla zjištěna žádná z těchto skutečností, žalobce ostatně podobné skutečnosti ani netvrdil.

Se zřetelem k tomu, že důvody uplatněné žalobcem nejsou způsobily vyvolat pochybnosti o nepodjatosti soudců Krajského soudu v Brně, neboť jsou založeny pouze na tvrzení žalobce o postupu soudců v projednávané věci a o jejich rozhodování ve věcech

jiných, a dále vzhledem k tomu, že se uvedení soudci necítí být podjatí, neshledal Nejvyšší správní soud návrh žalobce na jejich vyloučení z projednávání a rozhodování této věci důvodným.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že soudci Krajského soudu v Brně JUDr. Jaroslava Skoumalová, JUDr. Ing. Viera Horčicová, JUDr. Jaroslav Tesák, Ph. D., JUDr. David Raus, Ph. D., JUDr. Jana Jedličková, Mgr. Milan Procházka, JUDr. Tomáš Foltas, Ph. D., JUDr. Jan Šanca, Mgr. Petr Kobylka a JUDr. Petr Polách nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 Ca 1/2008.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu